

Het geheim van de twee Jezuskinderen

HANS STOLP is pastor, auteur en veel gevraagd spreker. Van Hans Stolp zijn bij Ankh-Hermes vele boeken verschenen, waaronder als meest recente titels *De levensopdracht van nieuwtijdskinderen*, *Aan synagoge, kerk en moskee voorbij*, en *Jezus mijn broeder*. Maar ook het boek “Het geheim van twee Jezus kinderen”.

Een oud geheim komt aan het licht: tweeduizend jaar geleden waren er twee kinderen die beide Jezus heetten. Over het ene kind vertelt het Evangelie van Mattheus, over het andere het Evangelie van Lucas.

Het ene kind stierf toen het twaalf jaar oud was en inspireerde het andere, ja, leefde in dat andere kind voort. De Essenen kenden dit geheim, evenals middeleeuwse schilders als Rafaël en Michelangelo. Ook Leonardo da Vinci vertelt - voor wie ogen heeft om te zien - over de twee Jezuskinderen.

En honderd jaar geleden was het Rudolf Steiner die dit geheim weer in de openbaarheid bracht. In dit boek wordt dit oude, esoterische geheim toegelicht. Het is een geheim dat diep ontroert en een nieuw zicht geeft op de gestalte van Jezus.

Tweeduizend jaar geleden waren er niet één, maar twee heel bijzondere kinderen.

Recensie(s)

In dit boek wil de auteur laten zien dat er in onze tijd langzaam aan een einde komt aan het oude, kerkelijke christendom en dat de mens overgaat naar een hogere vorm waarbij hij leert hoe hij de weg naar binnen kan gaan. Werken van grote meesters waarop de twee Jezus kinderen samen worden afgebeeld tonen aan dat het om een oud 'weten' gaat. De lezer kijkt vanuit de herinneringen van Jozef mee naar de jeugd en het leven van twee Jezus kinderen. Aan het woord zijn Jozef uit het Evangelie van Mattheus en Jozef uit het evangelie van Lukas. De eerste vertelt over zijn vrouw Maria en over hun zoon Jesjoe, die de belichaming van heel de aardse wijsheid lijkt te zijn. De tweede beschrijft zijn leven in Nazareth, met de door de hemel geïnspireerde Maria-Sophia en met Jezus, van wie een hemels licht uitgaat. De twee echtparen ontmoeten elkaar in Nazareth en de twee Jezus kinderen raken bevriend. Als Jesjoe sterft, leeft zijn ziel op wonderbaarlijke wijze voort in Jezus. Toegankelijke vertelling van het mysterie van Jezus Christus waardoor de diepere betekenis van het Evangelie werkzaam kan worden.

Jezus stierf voor Jezus

Hans Stolp kon het eerst zelf ook niet bevatten: de bijbel spreekt niet van één, maar twee Jezuskinderen. "Zo groots is het wat met dit geheim op ons toekomt."

Het is, zegt hij, „één van de grootste mysteriën der mensheid”. Het ongeloof van de lezer over een tweede Jezus die op twaalfjarige leeftijd stierf, kan Hans Stolp (68) zich wel voorstellen. „Toen ik nu alweer jaren geleden voor het eerst over dit geheim hoorde, kon ik dat niet bevatten en ging het mij te ver.”

Stolp, ooit ziekenhuispastor in Groningen en radiopastor bij de IKON, heeft al tientallen esoterische boeken op zijn naam staan. Zijn laatste boek, ‘Het geheim van de twee Jezuskinderen’, is zonder twijfel het meest opvallende dat in deze Maand van de spiritualiteit wordt gepresenteerd.

De schrijver verwacht ook niet dat lezers meteen geloven dat er in de bijbel sprake is van twee Jezussen. „Zo veelomvattend, zo groots is het wat met dit geheim op ons toekomt.” Hij hoopt dat de lezers het niet meteen als onzin afwijzen. Draag het een tijd mee, is zijn advies. „Op een zeker moment zal uw eigen hart u dan wel aangeven, of dit geheim een verrijking voor uw innerlijk leven is, of niet.”

Stolp is niet de eerste die over de twee Jezuskinderen schrijft. Toen Rudolf Steiner, grondlegger van de antroposofie, er een eeuw geleden mee naar buiten kwam, werd hij verguisd. Maar het was al bekend in de vroege kerk onder de gnostici of, zoals Stolp het noemt, het ‘spirituele christendom’.

Volgens hem blijkt dit uit teksten van twee roemruchte archeologische vondsten: de Nag Hammadi-geschriften uit 1945 en de Dode Zeerollen in 1947. Er was sprake van twee Messiasverwachtingen: een priesterlijke en een Koninklijke.

Stolp: „Toen in de vierde eeuw het kerkelijke christendom staatsgodsdienst werd, werd het spirituele christendom vanaf die tijd met harde hand uitgeroeid en verdween ook dit geheim: alleen nog in het allerdiepste geheim kon het worden doorgegeven”, aldus Stolp. Slechts een handjevol ingewijden kende het, zoals enige grote schilders als Leonardo da Vinci en Rafaël.

In zijn boek gaat Stolp een paar schilderijen langs, zoals de ‘Madonna del Duca di Terranuova’ van Rafaël. Het kind links is aan de attributen te herkennen als Johannes de Doper. Jezus zit, zoals gebruikelijk, bij Maria op schoot. Maar wie is het kind rechts? Sommigen zeggen dat het Jacobus is, de jongere broer van Jezus. Maar dat kind lijkt eerder ouder. Dat klopt, zegt Stolp, een van de twee Jezussen was ook iets ouder.

Wie de bijbel aandachtig leest, komt de twee Jezuskinderen ook op het spoor, gelooft Stolp. Bijvoorbeeld in de ongerijmdheden tussen Jezus’ geslachtsregister bij de evangelist Matteüs en die bij Lucas. „De beide kinderen hebben verschillende stambomen, een verschillende grootvader, zijn niet in dezelfde tijd geboren en ook hun ouders verschillen als dag en nacht van elkaar.”

„Matteüs en Lucas vertellen dus allebei over een ander kind! Alleen zo laten zich de vele opvallende verschillen tussen die beide evangeliën verklaren.” Sterker nog, zegt Stolp, juist door die verschillen zo uit te werken, hebben beide evangelisten de lezer op het spoor willen zetten van het inzicht dat het om twee verschillende kinderen gaat.

Goed, het ongelofelijke verhaal van de twee Jezussen in kort bestek. Voor de duidelijkheid noemt Stolp het kind dat Matteüs beschrijft Jesjoe (Hebreeuws voor het Griekse ‘Jezus’). Jesjoe werd thuis in Bethlehem geboren voor de dood van koning Herodes. Het is de Koning-Messias, zo blijkt uit de geslachtslijn. En zijn vader Jozef is een sterke figuur, die belangrijke beslissingen neemt. Jesjoe is de reïncarnatie van de ‘ster’ Zarathoestra, de grote ingewijde die aan de basis stond van de Perzische cultuur. Hij was zeer wijs, maar slechts de wegbereider voor de Priester-Messias. Zijn moeder was de sterke, aardse en Koninklijke Maria.

De Jezus van Lucas werd geboren na Herodes’ dood, want de volkstelling uit het bekende geboorteverhaal volgde - aldus Stolp - pas later. Jezus woonde in Nazareth als zoon van de eenvoudige timmerman Jozef en is de Priester-Messias. Deze Jezus was verwekt toen beide ouders in ‘een tempelslaap’ verkeerden, dus

zonder wellust en begeerte. Jezus was vooral liefde, leed verschrikkelijk onder het kwaad om zich heen en werd daarom al jong teruggetrokken. Zijn moeder was de liefdevolle, hemelse Maria-Sophia.

Beide gezinnen leerden elkaar kennen in Nazareth en er ontstond een hechte vriendschap, zo beschrijft Stolp in het deel van het boek dat hij in de vorm van een vertelling schreef.

Tijdens zijn bezoek aan de tempel, bleek de teruggetrokken Jezus ingrijpend veranderd. Hij doceerde de schriftgeleerden met grote wijsheid. Op de terugweg naar Nazareth was Jesjoe zo stil alsof het levenslicht van hem geweken was. Hij stierf vrijwel direct na thuiskomst. Jesjoe, zo laat Stolp Jozef de timmerman constateren, bleek zichzelf opgeofferd te hebben. De ene Jezus stierf voor de andere. Jesjoe's geest en wijsheid waren op Jezus overgegaan. „Nu was Jezus sterk genoeg om Christofoor te worden: de drager van de Christus die door

Zarathoestra de Zonnegeest genoemd werd”, aldus ‘Jozef’.

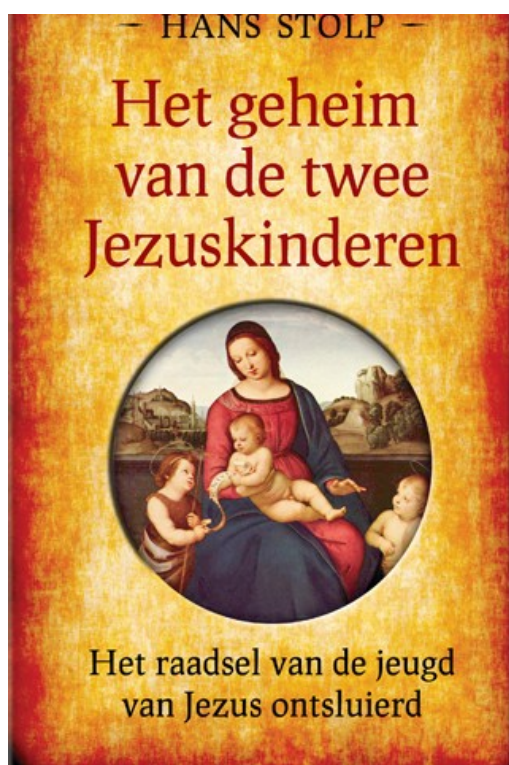
Maria-Sophia stierf vlak daarop en de vader van Jesjoe was al overleden. De overgebleven Jozef trouwde met de overgebleven Maria en Jezus werd haar stiefzoon. Maar ook Maria maakte volgens Stolp iets wonderlijks mee. De liefdeskracht van Maria-Sophia ging op haar over. „Zo werd Maria tot een groots voorbeeld van wat ieder mens ooit, in de toekomst, mag beleven: de komende eenwording van ons lagere ik met ons hoger zelf.”

Jezus was na de dood van Jesjoe doortrokken van de hoogste liefde én de grootste wijsheid, aldus Stolp. Zo werd een mensenlichaam in gereedheid gebracht en kon hij de Christus worden. Dat gebeurde bij de doop in de Jordaan door Johannes de Doper. Zijn kruisdood was tegelijk de geboorte van Christus op aarde. „Eindelijk was de Christus een aardse kracht geworden die daarom nu ook in ieder mensenhart geboren zou kunnen worden.”

Stolp is er van overtuigd dat het geheim nu pas breder bekend wordt door zorgvuldige voorbereiding van de „geestelijke wereld”. Het christendom staat volgens hem voor een ingrijpende overgangstijd. „Het oude, kerkelijke christendom sterft, een nieuw, esoterisch (en in wezen al zo oud) christendom wordt geboren. Dát is het wat er in deze dagen werkelijk gaande is.”

Het echtemysterie van Jezus is volgens Stolp „een noodzakelijke bouwsteen” voor het nieuwe christendom. „Wie eenmaal een innerlijk gevoel ontwikkelt voor het mysterie van Jezus, die zal als vanzelf ook gevoelig worden voor het mysterie van de Christus! Hij of zij zal zich daardoor innerlijk op een nieuwe manier met Christus kunnen verbinden.”

Hans Stolp: „Met heel mijn hart wéét ik: dit is waar.”

Samengesteld door Jolanda.
Mentrix NGKA.

zie ook <http://heiligeesten.webklik.nl>
<http://www.hansstolp.nl/index.php/nl/de-auteur>